

Cap. 24), for Tydslands Vedkommende ved Straffeprocessloven af 1ste Februar 1877 § 486 samt endelig for Sverigs Vedkommende ved en Lov af 10de August 1877. Justitsministeriet har troet, at der er Grund til for Danmarks Vedkommende at følge det saaledes af flere andre Landes Lovgivning givne Exempel, og skal med Hensyn til de Grunde, som gjøre sig gjældende imod at bibeholde Dødsstraffens offentlige Fuldbyrkelse, i det væsentlige henvise til, hvad der i saa Henseende fremkom under Forhandlingen om den ovenansførte Bestemmelse i Straffeloven. Men tillige turde det efter Ministeriets Formening anbefale sig samtidigt hermed, i Overensstemmelse med hvad der, som ovenfor berørt, allerede var paatænkt i Udkastet til Straffeloven, at indføre Brugen af Faldøge. De ovenansførte fremmede Love have vel ikke fundet Anledning til at aflaffe Henrettelsen med Haandøge, hvor denne hidtil har været i Brug, hvilket er Tilfældet saavel for Sverigs Vedkommende som ligeledes i flere tyske Stater. Men ligesom dog flere Lande, deriblandt ogsaa tyske Stater, have indført Brugen af Faldøge til Dødsstrafs Fuldbyrkelse, saaledes turde den større Sikkerhed, der ved denne Henrettelsesmaade haves for Hidsjælfelsen af sieblikkelig Død end ved den nu brugelige Henrettelse med Haandøge, ubetinget anbefale Brugen af samme.

I Overensstemmelse med det Foransførte vil foranstaaende Lovforslag, som man har anset det rettest at lade fremtræde som Forslag til en forandret Affattelse af den paagjældende Paragraf i Straffeloven, findes formuleret. Med Hensyn til dets enkelte Bestemmelser skal endnu tilføies følgende:

Naar den offentlige Henrettelse aflaffes, maa der selvfølgelig dels sørges for, at dertil befalede Vidner ere tilstede, dels bør der tilstaaes et passende Antal Personer, der ikke henhøre til Politiets eller Justitiens Personale, Afgang til at overvære Henrettelsen som en Art Repræsentanter for Almenheden, naar der ikke længere tilstedes denne Afgang.

I førstnævnte Henseende maa det anses for hensigtsmæssigt, at det i hvert enkelt Tilfælde overlades Justitsministeriet at bestemme, hvilke Embeds- og Bestillingsmænd der skulle være tilstede,

da det ikke uden at komme ind paa en Udsættelighed, som ikke passer med Straffelovens øvrige Affattelsesmaade, vil være muligt i Loven selv at give en kort Regel, der kunde passe allevegne, baade i Kjøbenhavn, i Kjøbstæderne og paa Landet. Af Hensyn til Kontrollen med det Stebfindende synes det ogsaa at maatte være mindre væsentligt, hvilke Embeds- eller Bestillingsmænd der fungere som befalede Vidner. Det forudsættes som en Selvsølge, at udenfor Kjøbenhavn Underdommeren i den Jurisdiktion, hvor Dommen er affagt, og Stedets Distriktslæge ville have at give Nåde; men hvilke andre Funktionærer der kan tilføres, maa bero paa Forholdene paa hvert enkelt Steb. I Kjøbenhavn vil det formentlig blive en af Politiets højere Embedsmænd og en Embedslæge samt nogle flere ved Politiet ansatte Funktionærer.

I sidstnævnte Henseende har Lovforslaget fulgt det i fremmede Lovgivelser givne Exempel, nemlig at det overdrages til Stedets kommunale Myndigheder at udpege et Antal Personer, som skulle være berettigede til at være tilstede. Ved Siden heraf er det da bestemt, at andre kun ifølge særlig Tilladelse kunne faa Afgang. Denne sidste Bestemmelse har man anset det for rigtig ogsaa at optage i Lovforslaget, skjønt man ikke er blind for de Indvendinger, som kunne gjøres herimod. Den tydske Lovgivning hjemler saadan Tilladelses Meddelelse, medens den svenske Lov af 1877 synes at forudsætte, at der ikke kan gives andre Personer end de i Loven nævnte Afgang til at overvære Handlingen. Naar vedkommende Geistlige er nævnt blandt de Personer, som ere berettigede til at være tilstede, ligger dette i, at det maa anses for at ligge udenfor denne Lov at afgjøre, om den Geistliges Embedspligt medfører, at han er pligtig at være tilstede ved Henrettelsen. Dette er vel Tilfældet med Folkekirkens Præster, men det seignes ikke, at det af det Offentlige vil kunne befales Geistlige ved andre i Landet bestaaende Kroessamfund at yde saadan Tjeneste, hvorfor der med Hensyn til dem kun vil kunne bestemmes i denne Lov, at de skulle være berettigede til at overvære Straffens Fuldbyrkelse.

De to sidste Punktummer i Forslaget stemme med den nugjældende Lovs Bestemmelser.